

EGYETÉRTÉS

KIADÓHIVATAL: BUDAPEST, IV. KERESKEDÉSI-UTCA 6 SZ. HIRDETÉSEKET ÉS NYILTÉRHE...

SZERKESZTŐSEK: BUDAPEST, IV. KERESKEDÉSI-UTCA 6. SZ. KÖZLÖNYVÉNYELTÉRE...

A felszóló köztársaság.

Mindazok, a kik Franciaországban nem szeretik a köztársaságot és csak uralkodó vagy diktátor alatt éreznek magukat...

Oda jutott, hogy most valamennyien csak rettegéssel gondolhatnak a felosztás szükségére. A kamara elég ideig élt, hogy a republikánus kormány...

gyíthatlan pártoskodásával, napról-napra fokozódó meghasonlásával a kamara legkevésbé válhatik ama Noe bárkává...

Az ugyan nem valószínű, hogy a felosztásra irányított lázas agitáció célt érjen. Az alkotmány értelmében a felosztás csakis a köztársaság elnökének kivánságára...

Budapest, május 23.

A delegációk összejövetelének napjával kezdődött a közélet. Eddig június 4-ike volt kizárva a delegációk összejövetelének napjával...

megelőzőleg mint törvénykezési bíróság jászáró huzamosabb ideig működött. A további Hódjáv Ferenc nagyraviró törvénykezési, Istvánffy József budapesti kereskedelmi és váltótörvénykezési...

A képviselőház közgazdasági bizottsága ma d. u. 5 órákor Falk Miksa elnöke alatt tartott ülésében az árverési csanakokról szóló törvényjavaslaton a főrendiház által tett módosításokat tárgyalta.

Az országgyűlési mérsékelt ellenzék ma este Horváth Nándor elnöke alatt tartott értekezletén tárgyalás alá vette Irányi Dánielnek az árverésrendelék elhatárolására vonatkozólag benyújtott indítványát...

Az országgyűlési szabadelvű párt ma esti értekezletén egyhangúlag elhatározta, hogy Irányi Dánielnek az árverésrendelék vonatkozó indítványát nem fogadják el, az abban javasolt szaktanácskozmányt...

Egy bécsi távirat szerint osztrák parlamenti körökben arról beszélnek, hogy Praza és Gausch miniszterek visszalépnének. Ugyanezek parlamenti körökben már az utódoikat is emlegetik s bár illetékes helyen ezt a hírt alapatlannak mondják, azt mégis sokan elhiszik.

Cross-német vámháboru.

Megmutatta már a nagy Napoleon mily hatalmas eszköz egy lángész kezében a gazdasági hadizenet. A gyűlölet Angliát a kontinenssel zárral elkülönítette a többi európai fogyasztó államoktól.

A berlini kongresszus óta, a melyen saját véleménye, de nem az oroszoké szerint a védelem az orosz érdekeket, a gazdasági határvilágások soha meg nem szűntek.

A panszlavizmus, vagy a mint magát nevezni szokta, az orosz nemzeti párt befolyásának emelkedésével a vámháború minden ellen, a mi német intenzivitást nyert.

A német kancellár nem marad adós az oroszoknál. Átok alá fogta tavaly az orosz hitelt és ezzel olyan sebet ejtett az ellenség, melyen könnyen elvérezhet.

Másképp, mint kivitt áruért, amely Oroszországban be nem folyik. Ezt tudva, könnyen elképzelhető a tervezett retortionális gabonavámok hatása az orosz pénzügyi és gazdasági életre.

A német kancellár felhivatalosai most már azt az eshetőséget emlegetik, hogy a retortionális vámokról szóló 1879-diki törvény értelmében a gabonavámokat Oroszországgal szemben rendelve uton is lehetne életbe léptetni.

Ámbár a már is igen magas német gabonavámok mellett az orosz kivitel Németországba tetemesen csökkent, annak jelentősége még mindig oly nagy, hogy Oroszországot kétségbeesett állapotba juttatná.

De a német kancellár, ha egyszer megkezdte a háborút, nem fog megállni a kell bonánál. A retortiót, ha szükséges, ki kell terjesztenie az összes gazdasági kiviteli terményekre, lisztre, szeszre, élő állatokra.

Mindezek persze nem teszik a helyzetet békésebbé és a bonyodalmakat valószínűleg tovább fokozzák. Magyarországon meggondolandó azonban szép haszon ígérkezik, ha a német fogyasztási területen visszafoglalhatja azt a pozíciót, a miből leginkább éppen az orosz verseny szorította ki.

ORSZÁGGYÜLÉS.

A főrendiház ülése május 23-án.

A főrendiház ma Zichy Nándor gróf s Baross miniszter felszólalása után változatlanul elfogadta a hadaszi vasúti kölcsönről szóló törvényjavaslatot.

Elnök: Vay Miklós b. koronőr, jegyző: Gyula Pál, Bathányi Lajos gr., Szechenyi Imre gr.

Napirenden van a főrendiház pénzügyi, közgazdasági és közlekedési bizottságának jelentése a cászári királyi szabadalmakról kassa-óberbergi, a magyar északkeleti és az első magyar gőz-országi vasutársaságok részére tovább kiadott állami biztosított nyugtassa tárgyban előterjesztett törvényjavaslattal.

Meglepetések.

Eladott. Tudtam előre. A hőség nyomozó és felépítő volt az ebéd. Vegye ki ferje ura kezéből a csukot, asszonyom. Ne teljen, nem érzem fel a nemzeti bank összes kincseit.

Kerem, ne előzzön meg kérdéssel. A nő eljárat mondta. Nem egy nő. Meg fog róll görzödni, asszonyom, ha türelmetlenné válik.

Hisz millió óhaj és sóhaj, millió szerelmi vallomás roppant föl hozzájuk abban a boldog pillanatban, midőn egy viruló orgonabokor titokzatos arnyékaiban Honka és Deszó elcsopantoktat az a bizonyos első csókot.

Hisz millió óhaj és sóhaj, millió szerelmi vallomás roppant föl hozzájuk abban a boldog pillanatban, midőn egy viruló orgonabokor titokzatos arnyékaiban Honka és Deszó elcsopantoktat az a bizonyos első csókot.

Hisz millió óhaj és sóhaj, millió szerelmi vallomás roppant föl hozzájuk abban a boldog pillanatban, midőn egy viruló orgonabokor titokzatos arnyékaiban Honka és Deszó elcsopantoktat az a bizonyos első csókot.

Hisz millió óhaj és sóhaj, millió szerelmi vallomás roppant föl hozzájuk abban a boldog pillanatban, midőn egy viruló orgonabokor titokzatos arnyékaiban Honka és Deszó elcsopantoktat az a bizonyos első csókot.

világi hölgyek izlettelen toltetteiről, az ő igénytelen izlettől és számos lovasági ügyéről. Aztán meg ugyancsak nekem címzett a kasszonyom és udvarias tapintattal emeli ki, hogy ő úgy emlékszik, mintha a «nagy» már tavaly is hosszú ruhát viselt volna.

Es most képzelnél ide, asszonyom, egy ügyesen fokozott leírast az első szerelmi lelektanilag indokolt ébredéséről. Fessen hozzá hátterül egy bújós teveszi éjszakai mindennél, a tri hozzá tartozik. A milyen a felsőbb leányok nevelőintézetjei által, onkezőkörükről javára rendezett majálisokon szólt a másóra kerülő.

Valami sajtóságon ragyogóan egymásra az örök csillagok. Hisz millió óhaj és sóhaj, millió szerelmi vallomás roppant föl hozzájuk abban a boldog pillanatban, midőn egy viruló orgonabokor titokzatos arnyékaiban Honka és Deszó elcsopantoktat az a bizonyos első csókot.

Hegyi régi nota. Állandó helyet foglal el a világ-kintorna másorában. Arról a holdvilágos szerelmi epedéről és arról a csillagragyogós, fülemilekös fájdalomról, mely mégis olyan édes.

Egy szép napon megjelenik az Honkák házában az egy jöképű és jójóvedelmű, mosolygó fiatal ember, a kinek komoly szándékai vannak. Harminczes, de ritül világnézetű, praktikus, érett gondolkodással bír és rendszerint Jánosnak, Mihálynak vagy Józsefnek hívják.

Valami sajtóságon ragyogóan egymásra az örök csillagok. Hisz millió óhaj és sóhaj, millió szerelmi vallomás roppant föl hozzájuk abban a boldog pillanatban, midőn egy viruló orgonabokor titokzatos arnyékaiban Honka és Deszó elcsopantoktat az a bizonyos első csókot.

Valami sajtóságon ragyogóan egymásra az örök csillagok. Hisz millió óhaj és sóhaj, millió szerelmi vallomás roppant föl hozzájuk abban a boldog pillanatban, midőn egy viruló orgonabokor titokzatos arnyékaiban Honka és Deszó elcsopantoktat az a bizonyos első csókot.

sámát csak «kasszonyom»-t és legszívesebben beczára nemelnyok mégis találkozott Deszó urral, a kinek azóta egészen a miniszteri tanácsossággal vitte fel a dolgot az uristen és a jó emberek protekcziója.

Denique, Honkából Kovács Jánosné lesz és mint ilyen, egészen tisztességes, polgári boldogság öröme. Lelkiismeretesen jár el hazai teendőiben, lassankint hozzászokik a férjéhez, szóval tisztességes asszony.

Egy szép napon aztán — furcsa, hogy a legtöbb dolgot a világban ama bizonyos szép napon szokott történni — ismét feltűnik a fiatal asszony láthatáran Deszó ur, a ki azóta fogalmazóvá lett valamely állami hivatalban, a mi rendszerint azt jelenti, hogy az illetőnek a maga szakmájáról valami kevés a fogalma. Kéms felintést keltő eleganciával ruházódik, monoklit visel, a legelőredivisabbban van az «ru»-ét és nincs az a gömbölyűbeli tearóza, mely elég sárka lenne neki.

És az asszony? Hát annak kézen van az elutasító válasza. Hanem, kérem, azok a regényes hajlanok, a hiúság, a helyzet mulatságos volta... Meg nem vonja a szót a tédre ereszkedő fiatal úrtól és felig zart szemekkel, kétség elégtelül szelja magába a bódító szavakat...

És az asszony? Hát annak kézen van az elutasító válasza. Hanem, kérem, azok a regényes hajlanok, a hiúság, a helyzet mulatságos volta... Meg nem vonja a szót a tédre ereszkedő fiatal úrtól és felig zart szemekkel, kétség elégtelül szelja magába a bódító szavakat...

És az asszony? Hát annak kézen van az elutasító válasza. Hanem, kérem, azok a regényes hajlanok, a hiúság, a helyzet mulatságos volta... Meg nem vonja a szót a tédre ereszkedő fiatal úrtól és felig zart szemekkel, kétség elégtelül szelja magába a bódító szavakat...

Multak az évek. Huszszentendős házasság után nagy csapás érte Kovácsné. Övegygylet lett. Egyedül maradt a világon eladó leányával. Ennek akarta szentelni hátravél napjait. Pedig még nem volt öreg, s friss arca báját csak emelte egy-egy szülő hajszál.

Csöndes elvonultságban élt. Hanem ennek dacára nemelnyok mégis találkozott Deszó urral, a kinek azóta egészen a miniszteri tanácsossággal vitte fel a dolgot az uristen és a jó emberek protekcziója.

És az asszony? Hát annak kézen van az elutasító válasza. Hanem, kérem, azok a regényes hajlanok, a hiúság, a helyzet mulatságos volta... Meg nem vonja a szót a tédre ereszkedő fiatal úrtól és felig zart szemekkel, kétség elégtelül szelja magába a bódító szavakat...

És az asszony? Hát annak kézen van az elutasító válasza. Hanem, kérem, azok a regényes hajlanok, a hiúság, a helyzet mulatságos volta... Meg nem vonja a szót a tédre ereszkedő fiatal úrtól és felig zart szemekkel, kétség elégtelül szelja magába a bódító szavakat...

És az asszony? Hát annak kézen van az elutasító válasza. Hanem, kérem, azok a regényes hajlanok, a hiúság, a helyzet mulatságos volta... Meg nem vonja a szót a tédre ereszkedő fiatal úrtól és felig zart szemekkel, kétség elégtelül szelja magába a bódító szavakat...

És az asszony? Hát annak kézen van az elutasító válasza. Hanem, kérem, azok a regényes hajlanok, a hiúság, a helyzet mulatságos volta... Meg nem vonja a szót a tédre ereszkedő fiatal úrtól és felig zart szemekkel, kétség elégtelül szelja magába a bódító szavakat...

És az asszony? Hát annak kézen van az elutasító válasza. Hanem, kérem, azok a regényes hajlanok, a hiúság, a helyzet mulatságos volta... Meg nem vonja a szót a tédre ereszkedő fiatal úrtól és felig zart szemekkel, kétség elégtelül szelja magába a bódító szavakat...

És az asszony? Hát annak kézen van az elutasító válasza. Hanem, kérem, azok a regényes hajlanok, a hiúság, a helyzet mulatságos volta... Meg nem vonja a szót a tédre ereszkedő fiatal úrtól és felig zart szemekkel, kétség elégtelül szelja magába a bódító szavakat...

Ott ült vele szemben a vadrózabefűtött verandán, a ki boldogga akarta tenni... Szokása szerint keveset beszélt, hanem annál nagyobb bensőséggel tekintett az övegy sötét szemébe, melyek ragyogtak a könyvek fátylan keresztül, ragyogtak boldog, csöndes fényvel, mint még sohasem eddig.

Oh, férje ura felebredt, asszonyom. Hogy nyugtázkodik. Adja vissza neki a csukját, kérem, mert lát, hogy az után kíváncsi. Jó reggelt, bátyám uram! Kedves egészségére kívánom az ebédutáni nyugodalmat!

Egy mult századbeli természet-tudós háznőfia. A Természetudományi Közlöny legújabb füzetében egész terjedelműen olvassuk Szty Kalmannak az akadémia közlésében felolvasott beszéretkezetét, a melyben nagyvívű tudósunk néhány kitünő magyar természet-tudós emlékeit eleveníti fel a mult század utolsó negyedeiből, jellemzően röviden irodalmi működésük jelentőségét. Ezek között természetesen olyanokról is emlékezik meg, a kik külföldre, Becsbe vagy még messzebbre származtak el hazajöböl, a kiknek tehát működésük szintere a haza határain kívül esett, de a kik összeköttetésű Magyarországgal fenntartották és műveikkel a haza természeti viszonyainak megismerését, a hazai tudományos irodalom kifejlődését előmozdították.

A diszes sorban, melyre búszkán hivatkozhatik a nemzeti öntudat, hiányzik egy hazánkia, a ki a maga korának egyik legelsőbb elméjé botanikus volt s főleg a mohokról irt klasszikus műveivel tette nevét halhatatlanná a növénytan történetében. Legyen szabad az alkalomból felújítanom emléket szintén csak röviden, a következőkben.

Hedwig János, doctor medicinae, 1786-tól 1799-ig a botanika tanára a lipcei egyetemen, tagja a londoni, stockholmi és több más híres tudós társaságnak — erdélyi szász iparos család gyermeke, szül. Brassóban 1730 decz. 8-án. Tanulását szülővárosa luth. gimnáziumában kezdte; de mielőtt befejezte volna, atyját elvesztette s ennek halála után 1747-ben egy Horváth nevű kapitány társaságában Becsbe került. Onnan csakhamar visszatért Pozsonyba s ott két évig tanult, Pozsonyban aztán Szászországba, Zittauba ment s ott egyetemre való előkészületét befejezte, 1752-ben Lipsében az orvosi fakultás hallgatója lett. Ott sok nélkülözés és küzelem után, mi közben hazulról is támogatásban nem részesítették, végre 1759-ben elnyerte a medicinae doctori címzet s azután megnősült, mint gyakorló orvos.

... a kinek azóta egészen a miniszteri tanácsossággal vitte fel a dolgot az uristen és a jó emberek protekcziója.

... a kinek azóta egészen a miniszteri tanácsossággal vitte fel a dolgot az uristen és a jó emberek protekcziója.

... a kinek azóta egészen a miniszteri tanácsossággal vitte fel a dolgot az uristen és a jó emberek protekcziója.

... a kinek azóta egészen a miniszteri tanácsossággal vitte fel a dolgot az uristen és a jó emberek protekcziója.

... a kinek azóta egészen a miniszteri tanácsossággal vitte fel a dolgot az uristen és a jó emberek protekcziója.















